

Lærerinderne; de drage med 50 Timer paa Ryggen, medens de mandlige Lærere slippe ikke saa lidt billigere. De faa nu ganske vist 50 Kr. for dette Haandgeringsarbejde, det ere de naturligvis glade ved, thi deres Løn er ussel, havde jeg nær sagt. Men det er ikke nok, en Forøgelse af Pengelønnen kan ikke gøre det, det er et urimeligt Krav, man stiller. Jeg vilde ønske, at man kunde sætte Timeantallet ned i Forskolen. Saa vidt jeg kan se i Loven, er det ikke tilladt at gøre det, men saa maa man have denne Ændring med. For smaa Børn have slet ingen Gavn af at sidde paa Skolebænken i 6 Timer; de have nok af 3—4 Timer. Naar man nu sætter Forskolelærerindens Undervisning i de almindelige Fag ned til 3—4 Timer, saa kunde hun jo godt overkomme Haandgering og Gymnastik. Somme Tider skal hun jo desuden gaa indtil $\frac{1}{2}$ Mil til Hovedskolen.

Under Debatten er der draget flere Spørgsmaal frem, som jo ikke ere berørte i Forslaget, som Ændringerne ikke røre ved. Jeg skal omtale dem meget kort, thi jeg vilde anse det for urigtigt at skænke dem videre Omtale, da de ligge helt uden for Forslagets Ramme. Der er først Spørgsmaalet om Skolehygiejne. Der er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som fremdrog denne Sag. Men det er dog vel rigtigst, at den finder sin Afgørelse ved Lovforslaget om Forebyggelse eller Bekæmpelse af Tuberkulose. Men ellers er jeg med Hensyn til det ærede Medlems Betragtning af Sundhedsforholdene, og hvad der skal gøres for at fremme dem, i Virkeligheden fuldt ud enig med ham, og jeg undrer mig storlig over, at det ærede Medlem for Assens (Berntsen) sætter Pris ikke alene paa Træsko i Skolestuen, men ogsaa paa Træskostøvler. Det er et noget forældet Standpunkt, tror jeg. Jeg vilde i alt Fald nødig modtage Besøg af det ærede Medlem i min Skole, hvis han møder i Træskostøvler. Selv om det generer Børnene at faa dem af, skulle de sættes ude i Gangen. Det er ganske umuligt at holde en Skolestue nogenlunde sund og hyggelig, uden at man faar Skiftefodtøj. Det er det første Skridt, der maa gøres — det tror jeg, enhver erfaren Skolemand tør sige — for at Skolestuen kan blive nogenlunde hyggelig, at man faar Træsko og Træskostøvler af ude i Gangen. Og Skolemateriellet og det hele er jo i den Grad udsat for Molest og Tilsøling, naar det ikke sker. Det vil økonomisk

set blive et stort Tab for Kommunen at opretholde Skolestuer med Træsko og Træskostøvler.

De store Reformere, som ogsaa bleve dragne frem af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, og som jo ikke indeholdes i Forslaget, skal jeg i Forbigaaende skænke et Par Ord. Da de ikke ligge for, mener jeg ikke, at det er rigtigt at tage dem op til indgaaende Debat. Der er først Spørgsmaalet om Hverdagsundervisning, det vil formodentlig sige Hverdags- og Heldagsundervisning. Thi den første Del af dette Krav er jo fyldstgjort. Det ærede Medlem maa altsaa ved Hverdagsundervisning forstaa Heldagsundervisning. Jeg ønsker ikke dette Krav gennemført paa Landet i Sommertiden. Jeg har den Erfaring som mangeaarig Skolemand, at i de Landbohjem, hvor Børnene optages i Arbejdet hos deres Fader og Moder, hos dygtige Forældre, øves der en Skolegerning, som brillant supplerer Skolens øvrige Gerning. Jeg tror, at baade legemlig og sjælelig er den Uddannelse og Udvikling, der er Frugten af denne Forbindelse af legemlig og boglig Uddannelse, som vi ere Vidne til nu om Tider i saa godt som alle Landbrug, baade i Gaarde og Huse, særdeles sund. Den Dreng, som faar Øvelse i med Troskab og Flid og Orden at passe en Række Roer, tynde dem ud, luge dem og gøre dem i Stand, faar derved en Hjælp, et Tilskud til sin Udvikling og Opdragelse, som tidt er meget værdifuldere end den Udvikling, han kan faa ved at holde en Skrivebog ren. Men de supplere hinanden. En anden Ting er det, hvor Børnene ikke have den praktiske Side af Livet at støtte sig til. Der kan være Kommuner paa Landet, Stationsbyer og købstadlignende Landsbyer og lignende, hvor det er meget uheldigt ikke at stille mod Heldagsskolevæsen, men jeg tror ikke, det er et Ønske, som man skal stille efter at faa gennemført i enhver Kommune.

Det næste større Spørgsmaal, der er blevet rejst af det tidtnevnte ærede Medlem, var Spørgsmaalet om Folkeskolens Tilsyn. Der er jeg ogsaa væsentlig uenig med det ærede Medlem for Assens, som var meget indtaget i det nuværende Tilsyn. Det kan jeg ikke godt forstaa, man kan være. Det eneste rosværdige, der kan siges om det nuværende Tilsyn, er, at det intet som helst gør, og det er dog en noget maadelig Ros for et Tilsyn, at det ingen Ting gør. Jeg syntes ogsaa, at det ærede Medlem for Assens glemt, at vi